

NEWSLETTER

loka2019

Lokakuu on ehkä sitten se kaikkein mustin kuukausi, marraskuussa voi jo saada lunta ainakin hetkittäin valaisemaan. Ja tässä vaiheessa se pitkä talvi on vasta aluillaan ja kokonaan edessä. Miten syksy ja talvi tuntuvat niin paljon pitemmiltä kuin kevät ja kesä, jotka hurauttavat ohi niin ettei mukaan ehdi.

Susanna Hyypiän valmennus

Marraskuun 9pv' lauantaina on jälleen Susannan vuoro pitää tunteja. Sitten viime valmennuksen hän on ehtinyt olla demoratsukkona Carl Hesterin klinikalla Ypäjällä sekä kilpaillut Helsinki HorseShowssa ja voittanut 6-vuotiaiden cupin finaalin Ivemmolla.

Horseshowsta katsomoon näytti siltä, että Avemmo vähän jännitti ympäristöä jäähallissa ja jäi pikkuisen normaali tasostaan. Mutta kuulemme varmaan Susannalta kommentit.

Tervetuloa kaikki katsomaan.

Ilahduttavasti uusia ratsastajia

Olemme saaneet mukaan uusia junioreita. Pari tyttöä on jo vähän pitemmällä ja ovat kiinnostuneita esteratsastuksesta, joka lämmittää vanhan esteratsastajan sydäntä. Sekä sitten pari junnua jotka ovat ratsastajanpolkunsaa alkumetreillä.

Toivotamme kaikki lämpimästi tervetulleiksi. Vielä olisi muutamalle lisää tilaa. Tiistaille ja torstaille sopisi yhdet ryhmät lisää.

Naapurimme perusti "ranchin"

Kesällä saapuivat ensimmäiset Highlanderit naapuriimme ja nyt niitä on 15 päätä. Ja tarkoituksena on lisätä niitä entisestään. Ja tämä on jo toinen Highlander-tila kylässämme. Massen Ranchi on tuossa kalliomme toisella puolen, ja hänellä on niitä ollut jo muutaman vuoden.

Naudoille on rakennettu hiekkatarhaa joka ei mene velliksi sekä suuret laitumet, joita laajennetaan vielä usealla hehtaarilla. Kävin katsomassa niitä, ja se mikä yllätti oli että ne ovatkin aika siroja ja pieniä, sellaisia Ressu-ponin kokoisia. Härät lienevät isompia. Mutta sarvet ovat näilläkin kunnioitusta herättävät, liki

metrin leveät ja teräviltä näyttivät. Ulkokarva on karheaa jouhta, aivan kuin hevosen harjaa kasvaisi ympäri eläintä. Pohjalla täytyy olla sitten tiuhempi villa, koska eläin viettää taivasalla läpi vuoden. Näille oli kyllä varattuna katollinen sääsuoja.

Wixcup Perrier – kasvattimme maailmalla

Saimme yhteyden yhteen oman kasvattimme nykyiseen omistajaan Nina Savolaiseen. Hevonen asustelee nykyisin Salon suunnalla.

Kuva: Veera Viksun ja Sasun emä

Wixcup Perrier eli Viksu syntyi v 2003 ja sen emä Veera ostettiin aikanaan kantavana Aisa Aarnio-Wihurilta.

Siihen aikaan saadakseen tietyt maataloustuet piti olla säädetty määrä hevosia. Määräaika lähestyi loppuaan ja meiltä puuttui pari pistettä. Yksi hevonen ei riittäisi mutta kantavasta tammasta saisi juuri sopivasti pisteitä. Niinpä sitten haeskelemaan pikaisesti sopivaa tammaa, silloin ei vielä ollut nettiä tällä tavalla vaan ilmoituksia luettiin Hevosurheilun lehdestä. Ja niin sitten ajelimme Aisan tykö jossa Veera oli.

Katselimme sitä malliksi, mutta se olisi itse asiassa saanut olla kolmijalkainen, että me emme sitä olisi ostaneet.

Veera oli syntynyt Suomessa, mutta viettänyt alkuvuotensa Saksassa, koska siellä se oli edullisempaa kuin täällä. Se oli astutettu siellä ja tullut sitten taas Suomeen.

Kuva: Nina ja Viksu

Kun Aisa sitten sopimuksen mukaan kuljetti hevosen perille, hän otti tallissa nylon riimunkin päästä. "Tämä ei kuulu kauppaan". Olen ostanut ja myynyt lukuisia hevosia ja se oli ainut kerta kun hevonen muutti ilman riimua. Ehkä kaupan kate oli siitä kiinni.

Veera oli aika tulinen tamma, mutta erittäin mukava liikkeiltään ja energinen, joten sillä oli kyllä omat faninsa. Tamma varsoi siis meillä kaksi varsaa ja työskenteli tunneilla. Se valitettavasti menehtyi sittemmin suolikierteeseen.

Kuva: Nina ja Wiksu näyttelyn palkintojen jaossa.

Viksu on siis Veeran ensimmäinen varsa ja Viksu-lempinimen se sai kun oli heti varsana jo niin fiksu ja oppivainen. Pääosin sitä meillä satulaan laitton jälkeen ratsutti Tiina. Se myytiin ensin tähän

lähistölle mutta on nyt siis kulkeutunut Ninalle Saloon.

Kuva: Jukka ja nuori Viksu kisoissa, ja pian tämän jälkeen se myytiinkin.

Nina kertoo valmentautuvansa Wiksun kanssa kouluratsastuksessa vaikka kilpaileminen ei niin kiinnostakaan ja lisäksi he käyvät paljon maastossa ja harrastavat maastakäsittelyä naruriimulla.

Wixu oli käynyt myös voittamassa paikallisen MatchShow-näyttelyn.

Kaikenkaikkiaan Ninan kertomisesta välittyy kuva, että he ovat oikein sopiva parivaljakko joka suhtautuu mukavan rennosti elämäänsä.

Toivottavasti Nina muistaa aina välistä kertoilla kuulumisia heistä.

Varsamme maailmalla

Nyt kun kohta on 10 vuotta vierähtänyt siitä kun meille on viimeksi varsa syntynyt niin kasvattimme maailmalla myös ovat jo vääjämättä vähentyneet. Mutta ehkä ainakin 6 hevostamme on vielä näillä vähemmän vihreillä laidun mailla.

Sasu ja Eppu asustavat tässä lähistöllä, Nikke-poni Sipoossa ja lisäksi Oulun suunnalla Lyyli ja Neppari.

Osasta emme ole enää kuulleet mitään useampaan vuoteen, joten niistä ei ole tietoa.

Kuva: Millivanillin poika Nikke tämän vuoden kesänä Sipoossa. Nikke kertoo onneksi kuulumisistaan vuosittain.

Mukavaa talven odotusta!
Perrier-talli

A handwritten signature in black ink, which appears to be 'Jukka'.

Jukka